

The Holy See

PAPA FRANJO

REGINA CAELI

*Trg sv. Petra
Nedjelja, 7. svibnja 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije (*Iv 14, 1-12*) dio je Isusova posljednjeg govora prije smrti. Srca učenikâ su uznemirena, ali Gospodin im upućuje umirujuće riječi, pozivajući ih *da se ne boje*, ne bojte se: On ih ne napušta, nego im ide pripremiti mjesto i upućuje ih prema tom odredištu. Gospodin nam tako svima danas pokazuje divno mjesto *kamo ići* i ujedno nam govori *kako tamo stići*, pokazuje nam put koji do njega vodi. On nam govori *kamo ići* i *kako tamo stići*.

Ponajprije, *kamo ići*. Isus vidi uznemirenost učenika, vidi njihov strah da će biti napušteni, baš kao što se to događa nama kad smo prisiljeni odvojiti se od nekoga koga volimo. A zatim kaže: „Idem pripremiti vam mjesto [...] da i vi budete gdje sam ja“ (rr. 2-3). Isus koristi poznatu sliku doma, tog mjesta bliskih odnosa i intimnosti. U kući Očevoj – kaže svojim prijateljima a i svakom od nas – ima mjesta za tebe, dobrodošao si, uvijek ćeš primiti topli zagrljaj, a ja sam na nebu da ti priprelim mjesto! Pripravljaj nam taj zagrljaj s Ocem, mjesto za svu vječnost.

Braćo i sestre, ta Božja riječ izvor je utjehe i nade, izvor je nade za nas. Isus se ne odvaja od nas, već nam je utro put, pripravivši unaprijed naše konačno odredište, a to je susret s Bogom Ocem, u čijem srcu ima mjesta za svakog od nas. Kad nas, dakle, shrva umor, kad se osjećamo izgubljenima ili pak doživimo neuspjeh, sjetimo se prema čemu je usmjeren naš život. Ne smijemo

izgubiti iz vida cilj, pa čak i ako nam danas prijete opasnost da ga zaboravimo, da zaboravimo konačna pitanja, ona važna pitanja: kamo idemo? Gdje nas vodi naš put? Za što vrijedi živjeti? Bez tih pitanja, mi svoj život zbijamo u sadašnjost, mislimo da ga moramo uživati što je više moguće pa na kraju živimo od danas do sutra, bez svrhe, bez cilja. Naša je pak domovina na nebu (usp. *Fil* 3, 20), ne zaboravimo veličinu i ljepotu odredišta!

Nakon što otkrijemo odredište, i mi se, poput apostola Tome u današnjem Evanđelju, pitamo: *kako do njega doći*, koji je put? Ponekad se, pogotovo kad se na nas sruče veliki problemi i obuzme nas osjećaj da je zlo jače, pitamo: što mi je činiti, kojim putem mi je ići? Poslušajmo Isusov odgovor: „Ja sam Put Istina i Život“ (*Iv* 14, 6). „Ja sam put“. Sâm Isus je *put* kojim valja ići da bi se živjelo u *istini* i imalo *život* u izobilju. On je put te, dakle, vjera u njega nije „paket idejâ“ u koje treba vjerovati, već put kojim valja ići, putovanje koje valja poduzeti, putovanje u društvu s njim. To znači slijediti Isusa, jer On je put koji vodi do neprolazne sreće. Ići za Isusom i nasljedovati ga, osobito djelima blizine i milosrđa prema drugima. Evo kompasa kojeg nam se držati da bismo došli u nebo: ljubiti Isusa, koji je put, postajući znakovi njegove ljubavi na zemlji.

Braćo i sestre, živimo sadašnjost, primimo sadašnjost u svoje ruke ali ne dajmo da nas uvuče u svoj kovitlac: podignimo pogled, uzdignimo oči k Nebu, sjetimo se odredišta, sjetimo se da smo pozvani u vječnost, na susret s Bogom. I, s mislima na Nebo u svom srcu, obnovimo danas svoje opredjeljenje za Isusa, opredjeljenje da ga ljubimo i da idemo za njim. Neka Djeвица Marija, koja je, slijedeći Isusa, već prispjela cilju, podupre našu nadu.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre!

Jučer su proslavljene dvije beatifikacije. U Montevideu, u Urugvaju, blaženim je proglašen biskup Jacinto Vera, koji je živio u 19. stoljeću. Bio je pastir koji se brinuo za svoj narod, svjedočio je evanđelje velikodušnim misionarskim žarom, promičući društveno pomirenje u napetom ozračju građanskog rata. U Granadi u Španjolskoj blaženom je pak proglašena mlada Maria de la Concepción Barrecheguren y García. Prikovana teškom bolešću za krevet, podnosila je patnje velikom duhovnom snagom, pobuđujući kod svih divljenje i utjehu. Umrula je 1927. u dobi od 22 godine. Molim pljesak za ovo dvoje blaženika!

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i brojnih zemalja, posebno vjernike iz Australije, Španjolske, Engleske i studente iz Zavoda svetoga Tome u Lisabonu.

Pozdravljam članove Udruge *Metar* i njezina utemeljitelja don Fortunata di Nota, koji nastavljaju svoj predani rad na sprječavanu i suzbijanju nasilja nad maloljetnicima. Danas slave 27. Dan djece

žrtava. Već trideset godina brane djecu od zlostavljanja i nasilja. Braćo i sestre, izražavam vam svoju blizinu i pratim vas svojom molitvom i svojom ljubavlju. Nemojte se nikada umoriti biti na strani žrtve, tu vas čeka Dijete Krist. Hvala!

Pozdravljam skupinu pacijenata s fibromialgijom sa zdravstvenog odsjeka Rimskog vikarijata, zatim sestre svetog Giuseppea Benedetta Cottolenga, članove Udruge milosrdnih laika, Kamilijanske laičke obitelji, kao i vjernike iz Pozzuolija, Caraglia i Vallea Grane, te zborove iz Empolija i Ponte Buggianesea.

Poseban pozdrav novim švicarskim gardistima, članovima njihovih obitelji i njihovim prijateljima te švicarskim vlastima koje su sudjelovale u slavlju ovog zaslužnog tijela. Zaplješćimo svi gardistima!

U Pompejima, u svetištu koje je blaženi Bartolo Longo odlučio posvetiti miru, sutra će se održati tradicionalna Molitva Gospi od Krunice. U ovom mjesecu svibnju molimo u krunici od Svete Djevice dar mira, posebno za napaćenu Ukrajinu. Neka vođe naroda poslušaju želje ljudi koji pate i žele mir!

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!